

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 septembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, declarat de inculpatul

Bucila Dmitri Xxxxxx, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în mun.Xxxxxx,
str.Xxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.12.2016 - 23.12.2016,
2. Instanța de apel: 23.01.2017 - 22.02.2017,
3. Instanța de recurs: 20.06.2017 - 06.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2016, Bucila Dmitri a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Bucila Dmitri, la 23 noiembrie 2016, ora 17.30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în încăperea paznicului de pe teritoriul bisericii „Sf. Nicolai” din mun.Bălți, str.Ștefan cel Mare, a sustras din masă în mod deschis o pungă ce aparținea Valentinei Moraru, în care se afla un telefon mobil de model „Nokia” la prețul de 400 lei, în care era introdusă o cartelă SIM la prețul de 50 lei, pe contul căreia se aflau 100 lei, mijloace bănești în sumă de 600 lei, o pereche de ochelari la prețul de 100 lei, o basma de dame la prețul de 50 lei, trei iconițe mici în valoare totală de 18 lei, astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 1318 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu numirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, sau a orelor de muncă neremunerate în folosul comunității, pe motiv că a recunoscut vina, s-a căit activ solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, că are la întreținere doi copii minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, apelul inculpatului, a fost respins, ca nefondat, totodată indicându-se că D.Bucilă urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului D.Bucila în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor

acestui.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță, și anume executarea ei reală cu închisoarea, instanța de apel a constatat că aceasta este una echitabilă, la numirea căreia s-a ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori, iar echitatea socială a pedepsei poate fi realizată doar atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală ce corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate, că prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, instanța de apel a conchis că măsura de pedeapsă sub formă de închisoare, fără aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, stabilită inculpatului D.Bucila, este una corectă și echitabilă, ce corespunde întocmai faptei săvârșite de inculpat.

Totodată, instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului în vederea atenuării pedepsei penale prin aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității nu poate fi acceptată, or, pe lângă faptul că munca neremunerată în folosul comunității nu este inclusă în sancțiunea normei vizate, inculpatul nu a menționat care din circumstanțele cauzei ar urma a fi recunoscute excepționale, ce ar permite aplicabilitatea art.79 Cod penal.

La fel, instanța de apel, a corectat eroarea admisă de prima instanță, și anume a stabilit tipul penitenciarului în care inculpatul urmează să execute pedeapsa penală, indicând penitenciarul de tip semiînchis.

5. Împotriva hotărârii menționate a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii de jaf, deoarece nu au fost prezentate probe care ar demonstra vinovăția lui; - dânsul a recunoscut vina fiind influențat de procuror, astfel la o nouă rejudecare o sa prezinte actele necesare care să demonstreze nevinovăția sa.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului ca fiind declarat peste termen, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Însă, potrivit art.422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. La calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Conform dispozițiilor art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Momentul de la care începe să decurgă termenul de atac este riguros precizat de lege, adică data pronunțării deciziei, iar depășirea acestui termen duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.

Astfel, reieșind din procesele-verbale ale ședinței instanței de apel din 22.02.2017 și 15.03.2017, inculpatul D.Bucila, cât și apărătorul său D.Duca, au participat la cercetarea judecătorească, fiind pronunțat dispozitivul deciziei Colegiului penal în prezența acestora (f.d.116-117). La fel, din procesul-verbal rezultă că aceștia au fost înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate - 15.03.2017 (f.d.117).

Ulterior, la 15.03.2017, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel, inculpatul și avocatul acestuia au fost prezenți la pronunțarea deciziei motivate (f.d.117 verso) și, conform recipisei, dânsii au primit copia deciziei motivate (f.d.123), fiind

respectate prevederile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală.

Astfel, termenul de 30 de zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală pentru depunerea recursului ordinar, urma să expire la sfârșitul zilei de 18.04.2017.

Avocatul D.Duca și inculpatul, fiind în drept de a contesta decizia instanței de apel, nu au atacat-o în termenul prevăzut de 30 de zile de la data pronunțării deciziei motivate, cunoscând despre acest fapt.

Conform ștampilei de pe plicul expedit în adresa Curții Supreme de Justiție, inculpatul D.Bucila a depus recurs asupra deciziei instanței de apel abia la 19 mai 2017, adică după expirarea termenului legal de 30 de zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală, astfel, Colegiul penal conchide că acesta nu poate fi considerat ca declarat în termen.

Mai mult că, atât în dispozitivul deciziei motivate, cât și în dispozitivul pronunțat la 22 februarie 2017, precum și în procesul-verbal din 15 martie 2017, ședințe la care inculpatul și avocatul au fost prezenți, instanța a explicat modul și termenul de atac a deciziei în instanța ierarhic superioară (f.d.117).

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Faptul dat limitează instanța de recurs ordinar de a verifica argumentele invocate în recurs și a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel referitor la condamnarea lui D.Bucila.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Bucilă Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, în propria lui cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 septembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu